

УЧРЕДИТЕЛЕН ПРОТОКОЛ

Община град Добрич
ул. "България" 12 тел.ц.600 00
РЕГИСТРАЦИОНЕН ИНДЕКС И ДАТА
94-00-439/29.08.2023г

Днес 13.06.2023г. гр. Добрич се учреди инициативен граждански комитет, който предлага Маестра Константина Петкова да бъде удостоена със званието „Почетен гражданин“ на град Добрич. Същият избра да бъде представляван от Архитект Надежда Пампорова.

Инициативният комитет се състои от следните членове:

- Павел Гавраилов Павлов
- Мария Петрова – Добрева
- Надежда Костова Пампорова
- Георги Костадинов Стефанов
- Момчил Йорданов Радичков
- Боян Костов Коларов
- Галя Тодорова Георгиева
- Светослава Василева Коларова

протоколчик:

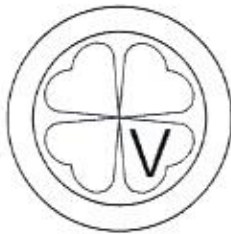
Г.Георгиева

представляващ:

М. Добрева

ФОНДАЦИЯ „ВИГОРИЯ”

Образование, екология, култура

FOUNDATION „VIGORIA”

Education, ecology, culture

София 1612, ЖК Лагера,
ул.Боговец № 8
GSM: +359 888 474392

e-mail: maria_hr_nik@yahoo.com
e-mail: vigoria_bg@yahoo.com
www.vigoria.webs.com
Sofia 1000, P.O.box 130

Изх. № 133 / 25.03.2023

ДО ОБЩИНА ГРАД ДОБРИЧ,
КОМИСИЯ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ
„ПОЧЕТЕН ГРАЖДАНИН НА ГР. ДОБРИЧ”, 2023

Г.

ОТНОСНО: Подкрепа от фондация „Вигория“ на Инициативния комитет за предложение г-жа Константина Тодорова Петкова – бивша оперна певица, режисьор и педагог, да бъде удостоена с наградата „Почетен гражданин на град Добрич“ – 2023 г. на Община град Добрич.

УВАЖАЕМА КОМИСИЯ,

Една българка направи завръщането си в Родината по един невероятен начин – като съживи спомените, традициите и даде нов израз на културната слава на "бащината къща", на родовата история, на преклонението пред "незаменимата" Добруджа. Тази българка е Константина Тодорова Петкова.

ПРЕДСТАВЯНЕ:

Родена на 19 ноември 1937 г. в с. Пчеларово – едно малко село сред огромната равнина, наречена Златна Добруджа, Константина Петкова е закърмена с християнски добродетели, трудолюбие и отговорност. Под влияние на дядо си Петко – самоук интелектуалец, тя поема големи дози литература и култура. Щастливата звезда, под която е родена, я повежда в нейния житейски и професионален път по света, но силното ѝ родолюбие я връща неотменно към родовите корени. След годините на обучение и професионална реализация в Италия, Франция, САЩ, Швейцария, през 1986 г., се завръща отново в своята Добруджа. Завръща се не просто да прекара останалата част от живота си в тишина и спокойствие, а да доведе „света“ в това неголямо и затънтено селце в добруджанската равнина. И се започва усилена работа. Тя е щастлива тук, в родното си село, защото тук е гнездото на нейните детски спомени, но и защото дворът и родната къща ѝ дават възможност да реализира един проект, който я прави наистина уникална. Големият стар дам, в който дядо ѝ е държал конете, се превръща в „Белия дам“. Боядисан в бяло, обзаведен с пиано, картини и пана от плакати на представления играни по света, губери и предмети от един отминал свят, които топлят душата на Константина Петкова, но и на гостите които посещават културните събития, провеждани в Белият дам. Градината, преобразена с много труд и много любов, се превръща в истински оазис от красота в летните месеци. И този двор се поддържа не само за отдих и културни прояви, но най-вече става център за обучение на млади таланти, които са решили да следват пътя на оперното пеене. Но най-удивителното в този проект, е че

обучението и пребиваването на младите хора става напълно безплатно. Какъв силен урок получават младите хора от своята учителка – за да станеш добър артист е важно не само усъвършенстване в изкуството, но и прояви на хуманизъм, на родолюбие, на всеотдайност, на съпричастност, на щедрост на духа. А Константина Петкова е брилянтен образец на тези качества. Имайки шанса да се обучава и работи с прекрасни, световноизвестни музиканти, артисти, режисьори, и реализирайки своите дадености като певец и режисьор, тя не прекъсва връзките със своите родови корени и родното място. Завръща се там откъдето е тръгнала, раздавайки щедро опит, познания, време и финансови средства за родния край, за младите, за културния живот. И малкото добруджанско селце Пчеларово става известно не само в България. То става известно и по света – тук идват както културни деятели, така и посланици, културни дейци, близки и приятели от различни страни. Така Константина Петкова става учител не само за своите възпитаници, но и за хората от всички възрасти, които са около нея, и с които общува. Да предаваш познанията си и след пенсионирането си е един невероятен резерв за обществото. Щедростта на духа е черта, която придава очарование към образа на твореца, човека, учителя Константина Петкова. Нейното мнение, че „талантът и трудът са едно и също нещо, защото, ако притежаваш талант, то ти ще имаш и желанието да се трудиш, за да го развиваш“, става верую на много млади хора. Нейни ученици пеят в Япония, Европа и САЩ. Възпитаниците ѝ с уважение и признателност я наричат маестра Петкова.

За своята професионална и педагогическа работа Константина Петкова получава различни награди:

– Носител е на Почетна грамота *За принос в духовното развитие на град Добрич (2003)*, за нейното активно подпомагане и популяризиране на музикалния живот в град Добрич.

– Номинирана е за: почетен гражданин на Добрич; най-високото отличие на Министерството на културата – „Златен век“.

– Почетна грамота от община Добрич – „Съвременен будител“ (2014 г.)

– На тържеството, организирано от нейни почитатели (2017 г.), в залата на Куклен театър, Добрич, по случай 80-годишнината ѝ, маестра Петкова е удостоена с престижната награда „Златна лира“ от Съюза на българските музикални и танцови дейци.

– Почетен гражданин на гр. Генерал Тошево с решение на Общинския съвет от 5 ноември 2018 г.

– Фондация „Вигория“ награждава Константина Петкова с Почетен плакет „Златна детелина“, 2020, в област „Култура“, за *високото ѝ родолюбие, проявено както при професионалните ѝ изяви зад граница, така и след пенсионирането и завръщането ѝ в България, за примера и посланията чрез своята социална ангажираност и обществена дейност в родното си село и областния град Добрич на доброволни начала, за стимулиращ педагогически похват при занимания с подрастващи, за нейната всеотдайност и висока отговорност при обучение на младите, за неподправеното ѝ човеколюбие като педагог, организатор на културни прояви и общественик.*

– „Наградата на община Добрич“ (2021 г.), в област Култура.

– Награда на фондация „Лъчезар Цоцорков“ – „Скритите герои сред нас“ (2022 г.) „за своите добри дела към другите в рамките на второто издание на кампания „Окрили доброто“.

Със своя огромен ангажимент на доброволни начала, г-жа Петкова провежда вълнуващи културни мероприятия в частния културен център в родното си село Пчеларово вече десет години. Десет летни сезона, от които последните три години –

2020, 2021, и 2022 – в периода на пандемия и започнала война, те бяха и един силен призив – **животът трябва да продължи** чрез култура. Българската история помни трудни периоди, в които дейността на читалищата е помагала да се съхранява българския дух. Участвалите видни изпълнители в тези летни сезони, провеждани в автентичния интериор на българското село, и голямата посещаемост на събитията, превръщат г-жа Петкова в културен мост между Добруджа и столицата.

Константина Тодорова Петкова е ярък представител на българските добродетели, добруджанското трудолюбие и щедрост. Със своята гражданска отговорност, родолюбие и краеведска всеотдайност, тя е ярък пример на общественик, културен деец, филантроп, оползотворен професионален и житейски опит в полза на обществото. Нейната автобиографична книга „Това, което чух, видях и преживях“ се посреща с вълнение от читателите – от тези, които я познават и от тези, които не я познават лично. Двете представяния на книгата в София – на 20. февруари и на 25. март, се превърнаха в културни събития – много известни творци, гостували в арт-центъра в Пчеларово, дойдоха да я поздравят с изпълнения.

Богатият архив на маестра Петкова е вече достояние на цялата общественост – съхранява се в Националния архив, София, съвместно обработен и систематизиран от самата нея.

Животът и дейността на маестра Петкова, здраво свързани с родната Добруджа, са ярък пример за своите съвременници и бъдещите поколения. Фондация „Вигория“ подкрепя предложението на Инициативния комитет за удостояване на Константина Тодорова Петкова за Почетен гражданин на Добрич, 2023 г., като се има предвид и това, че тя все още е в своята юбилейна 85-годишнина.

С уважение,

25.03.2023 г.

Мария Добрева,
председател на фондация „Вигория“

БИОГРАФИЧНА СПРАВКА

1. **Константина Тодорова Петкова е родена на 19.11.1937 г. в с. Пчеларово, област Добрич.**

Тази североизточна част на България е известна с името Златна Добруджа. Необятният простор на равнината, морето от златно жито, но най-вече душевното богатство на хората, обичаите, традициите, християнските добродетели, несъмнено са повлияли в развитието на малката Константина. Дядо ѝ, Петко Ганев, организира сам работата в чифлика си, бил много работлив, но и много любознателен. Обичал да чете и се радвал, че и внучка му проявява голям афинитет към книгите. Но от всичко най-много Константина обича да пее.

2. **Продължава обучението с гр. Добрич, където завършва средното си образование, като паралелно с това продължава и музикалното си развитие.**

Нейният талант е забелязан още докато учи в гимназията в Добрич. Пее в хора на Захари Медникаров. Изпълнява няколко сола от оперни арии. На една от репетициите присъства Мартин Калистров, бивш хорист на маестро Медникаров, роден в Добрич, но пее във Варненската опера. След репетицията той казва на Константина: „Вие трябва да учите пеене. Ще Ви запозная с една педагожка, която е учила в Италия, тя е педагог на Варненската опера“. К. Петкова започва уроци във Варна при Анна Кирилова.

3. **Начало на певческата кариера.**

Константина Петкова в ролята на Розалинда от „Прилепът“ на Йохан Щраус в Русенската опера

След като завършва гимназия в Добрич отива да пее в Операта в Русе. Там пее шест сезона. Имала е изпълнения под диригентската палка на Дмитрий Шостакович. В София се явява на конкурс и е приета да замине за Германия, но се налага да откаже тази възможност, за да се възползва от друга – Италия, по съвет на варненската си педагожка Кирилова. След години Константина ще си спомня с признателност за нея: „Тя изигра огромна роля в живота ми. Много ерудиран човек,

поощряваше ме. И когато се появи конкурс за Италия, тя настояваше да се явя и така заминах за Италия“.

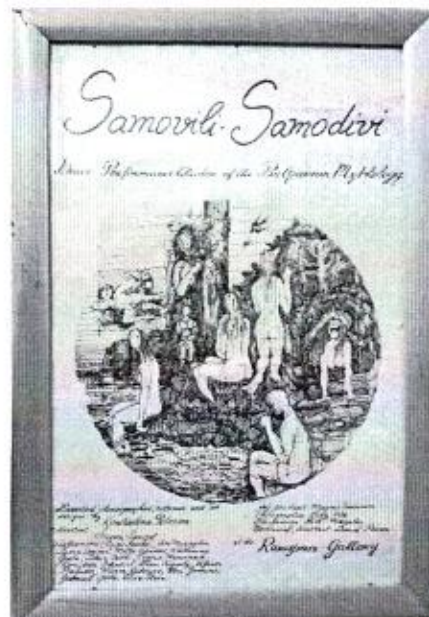
4. Обучение и работа в Италия.

Приемайки поканата за оперна певица в Палермо, Костантина мечтае да продължи музикалното си образование. Напуска Палермо, работата си, лишава се от заплатата си и заминава за Рим. Музикалното образование в Италия се провежда в две институции – Консерватория и Академия. Явява се на конкурс, приемат я и тя завършва оперно пеене в Държавна музикална консерватория „Санта Чечилия“ в Рим. След това специализира в Академията при Тито Гоби. По време на обучението се налага да премине през труден период, защото стипендиите са ниски, а през лятото изобщо няма такива. Налага се да поема различни ангажименти и да работи на няколко места, за да може да се издържа. „Не зная как бих се справила тогава, ако не бях научена на тежък селски труд. Безкрайно съм благодарна на баща ми за това. Сутрин той ни будеше рано, за да работим. Имахме и работници, но и ние трябваше да сме с тях. Благодарение на това, се справих без пари и без колети от дома. Така оцелявах без помощ от семейството си.“ Завършва две специалности – пеене и оперна режисура. Специализира при прочутия диригент Херберт фон Караян в Залцбург, Австрия.

Дебютира през 1977 г. със спектакъла „Мадригалито“ от Клаудио Монтеверди. Става солист на оркестър „Виртуозите на Рим“ (голям оркестър, с най-големите звезди на италианската музика), с който гастролира из Европа. Участва в музикални филми. Приятел е с филмовите режисьори Федерико Фелини и Микеланджело Антониони. Участва общо в три филма – един в САЩ (на Милош Форман) и два филма в Италия, в единия от които играе майка, която е оперна певица, а ролята на детето във филма изпълнява Робертино Лорети – наречен Детето чудо, заради уникалния му глас. Пише статия за музикалния живот на Италия през 1977 година.

5. След Париж заминава за САЩ.

През 1977 г. година е поканена да изнесе концерт с премиерни изпълнения на съвременни произведения в Радио Париж. При едно турне в Париж, тя получава покана да замести певица в САЩ, в град Блумингтън. После съдбата я отвежда в Ню Йорк, където се среща с големия български писател Емилиян Станев. Дългите разговори с него раждат идеята да направи спектакъл с американски актриси, които да играят ролите на самовили и самодиви. Тя прави сценографията, хореографията и режисурата, намира български песни. Организира трупа от 23 певци и артисти, всичко се изпълнява на български. Трудностите по намиране на салон за репетиции и игра на постановката, поради високите наеми, се решават по една щастлива случайност – срещата с галериста мистър Дукас. Той е очарован от това, което подготвя талантиливата българка и дава помещение безплатно за изпълненията на постановката. Това е истинска повратна точка в живота на Костантина. Спектакълът има невероятен успех, за който се говори и пише много в Ню Йорк. Български представител в ООН, посетил спектакъла, се изненадва: „Къде намерихте толкова българки?“ (в спектакъла участват 21 жени и текстът е бил преведен за публиката, но актрисите говорят и пеят само на български). „Не са българки – отговаря Костантина – американки са.“

Плакат за пиесата „Самовили“

След едно представление на постановката, Константина се запознава с Христо Явашев. Срещите и разговорите с него раждат идеята за нов спектакъл – „Нестинарки“. Репетициите напредват, явяват се обаче пречки от субективни фактори и не се стига до премиера. Но духовното удовлетворение от срещата и разговорите с големия творец Христо Явашев остават трайна следа в живота на Константина. Изкарва седем успешни сезона в Сохо в Ню Йорк – режисира концерти и спектакли. Снимана е от асистента на Милош Форман в неговия дебют– експериментален филм, показан в Музея на модерното изкуство, в който тя свири концерт на Чайковски.

6. Промени в живота.

В Ню Йорк се запознава и с бъдещия си съпруг, Бернард Брюнер, известен американски поет и писател, от швейцарски произход. В началото живеят в Ню Йорк, после се връщат в Европа и се настаняват в Женева, където тя три години води свой клас.

Непредвидимата съдба изправя К. Петкова пред изпитание. Остават няколко години до пенсионирането ѝ, но се оказва, че тя спешно трябва да уреди пенсионирането, въпреки че пенсията ще е по-малка по размер. Причината за завръщането ѝ в България е силното ѝ чувство за синовен дълг към родителите си, което не ѝ позволява дълго да мисли и отлага. Във всяко писмо нейните възрастни и болни родители напомнят, че имат нужда от помощ – и покривът на къщата да се стегне, и за тях някой да се погрижи. Тръгва за родината с уговорката, че съпругът ѝ ще тръгне по-късно – след като уреди текущи въпроси и се подготви за един по-дълъг престой в България.

Но се случва така, че вместо временно, Константина остава завинаги в България. Малко преди да тръгне за България, съпругът ѝ катастрофира в Швейцария и почива след 14 години щастлив брак. Сломена след неговата загуба, Константина намира утеха в родния си край. Тук са спомените от детството ѝ, тук са близките ѝ. А енергията на родната земя лека полека лекува душата ѝ. Не само... Тази земя ѝ дава сили да се разгърне и реализира проект,

който никой до тогава не е осъществил – създава частен артцентър в родното си село Пчеларово. За неговото създаване има конкретни предпоставки, свързани с родовата история. Дядо ѝ Петко е бил не само най-богатия в селото преди кооперирането, но и най-начетения жител на селото и в областта. Самообразовал се, той е страстен любител на литературата, а така също и на театъра. В неговия голям дам (постройка за коне) са се изнасяли театрални сцени, режисирани от него. Селяните с нетърпение очаквали тези постановки и масово са ги посещавали, защото са усещали тяхното благотворно влияние, чрез поучителните послания и повишаване общата култура на хората. При една проверка, назначена от цар Борис Трети в училищата в Добруджа, комисията констатира, че учениците от село Пчеларово са спретнати, чисти и знаещи, а в селото се изнасят театрални постановки. Това впечатлило царя и той решава лично да посети това село. Така Пчеларово и лично дядо Петко посрещат високопоставения гост. Паметната плоча, поставена по-късно в двора, е следата, оставена за поколенията за това събитие.

Паметната плоча напомня за гостуването на цар Борис III и княз Кирил в дома на дядото на Константина Петкова в с. Пчеларово

7. Години на всеотдайност и любов към културата.

След завръщането си от чужбина Константина се старае максимално да бъде полезна на семейството си и на съселяните си. Купеният микробус „Фолксваген“ от Швейцария тя превръща в линейка – маха седалки и закрепя легло, защото кметството не разполага с линейка. Повече от година тя сама изпълнява и ролята на шофьор, превозвайки болни от селото до болниците в гр. Генерал Тошево и гр. Добрич на доброволни начала. Много са заслугите ѝ към Читалището на селото. Дарява 23 свои картини на художници от различни страни и създава картинна галерия. Предлага различни идеи за подобряване дейността на читалището. К. Петкова организира в селото международен фестивал, който е заснет от БНТ. Във фестивала вземат участие швейцарски изпълнители с алпийски рогове, хор от Варна, оркестъра на музикалното училище във Варна и голям смесен хор от Молдова. На този фестивал се организират конни и велосипедни състезания, изложба на книги, модна изложба-ревю, рок-концерт, атракция с кучета. Паметна остава и обиколката ѝ заедно с Елка Йовкова, дъщерята на Йордан Йовков, по добруджанските села, където е отсядал писателят и събират автентични спомени за

него. Всички познаваме Йовков като белетрист, като майстор на разказа. Малко известно е, че той започва своите литературни изяви като поет. През 2016 г. в артцентъра на К. Петкова за първи път в България, а според внука (Боян Попов) на Йовков, и в света, се провежда прочит и запознаване с поезията на Йордан Йовков, непозната дори и на много литератори. Около 30 стихотворения са представени от артиста Димитър Ялнъзов, на фона на подходяща музика и прекрасния литературен анализ на д-р Кремена Митева, литературен изследовател и главен уредник на Дом-паментик „Йордан Йовков“ в град Добрич.

През годините Константина продължава да променя двора по свой проект и той се превръща в един прекрасен декор на летните срещи с артисти от София, които с удоволствие гостуват в артцентъра, очаровани от широката култура на К. Петкова и разказите ѝ за светила в световната култура, с които се е срещала, работила или е посещавала техни изяви. Така се стига до идеята да се възродят културните срещи в Белия дам – дамът вече е варосан отвън и отвътре, украсен с много предмети от миналото и се превръща в атрактивна зала за културни изяви. Публиката (винаги при вход свободен, хонорарите на артистите са били грижа на родолюбивата добруджанка) има възможност да се срещне на живо с изпълнението на много наши артисти, известни на българските и чуждестранните сцени.

Източник: ФБ профил на Константина Петкова

За да бъде по-пълноценна към учениците си като музикален педагог, К. Петкова решава да създаде учебен център. С майчина грижа тя се заема да превърне бащиния си двор в привлекателно място за работа с бъдещите певци. Построява и акустична „зала“ – бивш склад, който след ремонт се превръща в място за обучение, с пиано, добра акустика, подходящ интериор. Младите хора получават безплатно пребиваване – храна, спане, уроци по певческо изкуство и сценично поведение. Срещу своята щедрост на духа маестра Петкова не иска нищо. Тя е щастлива от успехите на своите възпитаници по сцените у нас и в чужбина. Нищо, че някои не са се „върнали“ да ѝ благодарят. Но дори и те са получили ценния урок, че изкуството иска жертви, иска висока самодисциплина, че не трябва да спира самоусъвършенстването, че артистът трябва да уважава публиката си.

Източник: ФБ профил на Константина Петкова

Източник: ФБ профил на Константина Петкова

Очаровани от атмосферата, която се създава в градината с цветя, шадраванчета, сенчести ъгли и „сцената“ – каменен плочник, заобиколен с живите декори от дървета, храсти и цветя, хората си тръгват обогатени, облагородени от съприкосновението с изкуството. Докоснати от високата класа на изпълненията, от деликатните и компетентни пояснения на домакинята, която е и медиатор между публиката, изпълнителя и твореца на произведенията, които се изпълняват. С живо слово Константина Петкова вмъква между изпълненията разкази от своя живот или пояснения, свързани с жанра и автора на творбата.

Източник: ФБ профил на Константина Петкова

Първото представление започва с Вели Чаушев, за да продължи редицата от известни имена от миналото, та до наши дни: Захари Медникаров, Гинка Станчева, Жоржета Чакърова, Емилия Радева, Васил Петров, Теодоси Спасов, братя Владигерови, Стефан Вълдобрев, Елена Божкова и Полина Паунова от фолклорната формация „Мистерия на българските гласове“, Васко Кръпката, Камелия Тодорова, Антони Дончев, Мирослава Кацарова, Мария Касимова, Йоана Буковска и др. Рашко Младенов, директор на Сатиричния театър (1997-2006), гостува на К. Петкова с целия си състав, когато две години подред са изнасяли представления в Добрич – около 50 човека са обядвали в градината на голяма трапеза. Вълнението за хората от публиката при тези културни срещи започва още с пристигането. Когато се види дългата редица от паркирани коли с български и чуждестранни табели по улиците около двора, когато отдалече ги посрещне паметната плоча с името на цар Борис Трети и извисена над храстите огромна табела с дълъг списък от имена на личности, посетили този двор, това вълнение се засилва след това от непринудената близост на зрители и изпълнители, за да остане за дълго в спомените. В годините на ковид ограниченията в тази вече известна градина на село Пчеларово се случваха през лятото културни срещи, на които хората се стичаха без страх от близка дистанция.

Източник: ФБ профил на Константина Петкова

И така почти тридесет години, през които К. Петкова ни учи на нещо много важно – че сме взаимно свързани, че изкуството служи на хората и ги обогатява.

През 2022 г. маестра К. Петкова зарадва своите почитатели с излязлата от печат автобиографична книга „Това което чух, видях и преживях“ (изд. „Фама 1“, София, 2022). С умението на талантлив разказвач тя повежда читателя, както в своята лична житейска история, така и в колорита на културния живот в един дълъг период от време, когато светът след Втората световна война е залагал много на културата, като средство за едно по-добро бъдеще на човечеството.

Достигнала почетна възраст (85-години), маестра Петкова има една голяма мечта – бащината ѝ къща да намери своя достоен нов стопанин, който да съхрани културните традиции и да запази вида на градината и постройките в своя автентичен вид, ако е възможно.

**КОНСТАНТИНА
ПЕТКОВА**

ТОВА, КОЕТО ЧУХ,
ВИДЯХ И ПРЕЖИВЯХ

Част от електронните адреси на материали, свързани с името на Константина Петкова

1. Снимки от градината

<https://www.facebook.com/photo.php?fbid=2833583473329502&set=pcb.2833585329995983&type=3&theater>

2. Константина Петкова: Господи, какво щастие е да се докоснеш до Фелини, Антониони, Караян, Маркевич!

Автор: Милена Нейкова, 15.09.2015

http://glasove.com/categories/vytreshni-glasove/news/konstantina-petkova-gospodi-kakvo-shtastie-e-sreshtata-s-felini-antonioni-karayan-ferara-markevich?fbclid=IwAR35r379qxBOI-cE7qQY3pblbmFz5LyNmDX_Rzh-EflhKCC4rD-9PeZuOLQ

3. Наследството

Сп. Антимовски хан, автор Валентина Добринчева (На фокус – 2016, 4 бр.)

<http://www.antimovski-han.org/article.php?id=981>

4. Константина Петкова – един живот, отдаден на изкуството

Автор: Петър Петров, 17.11.2017 г.

<http://dobrudjabg.com/novina/konstantina-petkova-edin-jivot-otdaden-na-izkustvoto/37229?fbclid=IwAR3e2T1WITHiHnkINaQDOVf4n7dIWZz08LnGq3kn-Brs7P5ce3bPG3xoB9s>

5. Константина Петкова: Винаги носталгията ме е връщала в Пчеларово

17.11.2017, Михаил Добромиров

<http://dobrudjabg.com/novina/konstantina-petkova-vinagi-nostalgia-me-e-vryshtala-v-pchelarovo/3696>

6. Константина Петкова подготвя още събития в дома си в Пчеларово

12 септември 2018 Автор: Валентина Добринчева

<https://dariknews.bg/regioni/dobrich/konstantina-petkova-podgotvia-oshte-sybitiia-v-doma-si-v-pchelarovo-2119578>

7. Константина Петкова – Един живот като на кино

Pro News Dobrich, 19.11.2019, автор Диана Стефанова

<https://pronewsdobrich.bg/2019/11/19/konstantina-petkova-edin-zhivot-kato-na-kino/>

8. Гънка в пространството или един различен дом в Добрич

Pro News Dobrich, 12.01.2020 Автор: Диана Стефанова

http://pronewsdobrich.bg/2020/01/12/ganka-v-prostranstvoto-ili-edin-razlichen-dom-v-dobrich/?fbclid=IwAR2k77yp5ALfKF-pEkXIUgR_-Qflh-HpoM3dCrYSshukYUJ7UcQRibSuztU

9. Константина Петкова - от Пчеларово през Санта Чечилия, та до Off-Broadway

13.08.2015, Автор: Рашко Младенов <http://glasove.com/categories/sreshti-s-rashko-mladenov/news/>

[konstantina-petkova---ot-pchelarovo-prez-santa-chechiliq-ta-do--off-broadway](http://glasove.com/categories/sreshti-s-rashko-mladenov/news/konstantina-petkova---ot-pchelarovo-prez-santa-chechiliq-ta-do--off-broadway)

10. Чудната история на маестра Константина Петкова (Жена честта) Нова ТВ,

видеорепортаж на Деян Герговски, 18.10.2020

https://www.youtube.com/watch?v=7ePQ14b_5ZA

11. Константина Петкова, приятелката на Антониони и Фелини, която събира изкуството в село Пчеларово

Сайта на „Свободна Европа“, рубриката „Човек на деня“, 23 октомври 2020, автор Нели Делчева
<https://www.svobodnaevropa.bg/a/30908947.html>

12. Един ден в дома на маестра Константина Петкова в с. Пчеларово

в-к Балчишки телеграф, 29 октомври 2020 г. Две статии, поместени на една страница на вестника

<https://www.balchiktelegraph.com/wp-content/uploads/2021/03/%D1%81%D1%82%D1%80%D0%B0%D0%BD%D0%B8%D1%86%D0%B0-2-6.pdf>

Музикален празник ни подари маестра Константина Петкова, автор Диана Стефанова, Добрич

С помощта на маестра Константина Петкова нашето момиче ще сбъдне мечтите си, автор Деспина Маринова, Балчик

13. БНТ, Предаване: № 1 – ТУРИЗМЪТ, 27.12.2020, фидеофилм „Празници на духа при Константина Петкова в Пчеларово“ – <https://bnt.bg/news/praznici-na-duha-pri-konstantina-petkova-v-pchelarovo-289118news.html>

14. Гостуваме в артистичния дом на маестра Константина Петкова в с. Пчеларово – един век място на духовността

Слушаме концерт на „Ева квартет“ (видео), разговаряме с гостоприемната ни домакиня и гостуващите артисти. Публикувано на 17.10.2021 в сайта на JazzFM Radio, Автор: Светослав Николов

<https://jazzfm.bg/dom/films/gostuvame-v-artistichniya-dom-na-maestra-konstantina-petkova-v-s-pchelarovo-edin-vek-mjasto-na-duhovnostta.html>

15. Константина Петкова описва в книга живота си от Пчеларова до Рим и Ню Йорк, и обратно (Видео)

Информационна агенция ДОБРУДЖА, 24.08.2022

Репортаж на Димитър Узунов и Стефан Калев

<https://dobrudjabg.com/novina/konstantina-petkova-opisa-v-kniga-jivota-si-ot-pchelarovo-do-rim-i-niu-iork-i-obratno-video-/80964>

16. Маестра Константина Петкова – щедрост на духа, обгърната с достойнство

Про нюз Добрич, 07.11.2022, автор Мария Добрева, фондация „Вигория“

<http://dobrich.media/%D0%BC%D0%B0%D0%B5%D1%81%D1%82%D1%80%D0%B0-%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D1%81%D1%82%D0%B0%D0%BD%D1%82%D0%B8%D0%BD%D0%B0-%D0%BF%D0%B5%D1%82%D0%BA%D0%BE%D0%B2%D0%B0-%D1%89%D0%B5%D0%B4%D1%80%D0%BE%D1%81/>

17. Да се завърнеш в бащината къща...

Eurochicago.com, 17.11.2022, автор Мария Добрева, фондация „Вигория“

<https://www.eurochicago.com/2022/11/b-kashta/>

18. Стефан Вълдобрев / Stefan Valdobrev – <https://m.facebook.com/groups/276028223559297/permalink/396856501476468/>

19. **Светослав Николов**, във „Филми за джаза“, публикувано на 09.09.2022 г., „Гостуваме в артистичния дом на маестра Константина Петкова в с. Пчеларово – един век място на духовността“ – <https://jazzfm.bg/novini/jarki-tvorcheski-lichnosti-ozarjavat-slushatelite-tjahnoto-izkustvo-e-spasitelen-pojas-i-topla-pregradka-v-artistichniya-dom-na-maestra-konstantina-petkova.html>

20. Жулиета Николова, статия „Срещи с изкуството в артистичния дом на Маестра Константина Петкова продължават с пет есенни концерта“, 24.09.2022 – <https://www.focus-news.net/novini/regioni/Sreshti-s-izkustvoto-v-artistichniya-dom-na-Maestra-Konstantina-Petkova-produlzhavat-s-pet-esenni-koncerta-1404093>

21. **Константина Петкова - орисана за изкуството**
В-к ЗЕМЯ, 16 март 2023, автор Петра Ташева
<https://www.zemia-news.bg/index.php/istoriyata-e-edna-2/105699-konstantina-petkova-orisana-za-izkustvoto.html>
Статията е пусната в сайта на СБЖ и Наборе.бг

22. **Към поканата за представянето на книгата на 25 март Светослав Николов представя и обширна статия за Маестра Петкова и много снимки**
Публикувано на 24.03.2023, Автор: Светослав Николов
https://jazzfm.bg/novini/mimi-nikolova-kamelija-todorova-vasil-petrov-spektrum-martin-markov-shte-uchastvat-v-predstavjane-v-sofija-na-avtobiografichnata-kniga-na-maestra-konstantina-petkova.html?fbclid=IwAR08tH9s-3684VVqtJP47RvRXWFrZ_Czm7hcdtzSE8v-0sPobnR9T0OMb8o

23. **Маестра Константина Петкова – културен мост между Добруджа и столицата**
Про Нюз Добрич 01.04.2023, автор Мария Добрева, фондация „Вигория“
<https://pronewsdobrich.bg/maestra-konstantina-petkova-%E2%80%93-kulturen-most-mezhdu-dobrudzha-i-stolitsata-p314275>

24. **Маестра Петкова ще представи книгата си „Това, което чух, видях и преживях“ в Добрич през май (видео)**
Информационна агенция ДОБРУДЖА, 05.04.2023
Репортаж на Севдалина Сарандева и Стефан Калев
<https://dobrudjabg.com/novina/maestra-petkova-shte-predstavi-knigata-si-tova-koeto-chuh-vidqh-i-prejivqh-v-dobrich-prez-mai-video-/86429>

ДО ОБЩИНА ГРАД ДОБРИЧ,
КОМИСИЯ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ
„ПОЧЕТЕН ГРАЖДАНИН НА ГР. ДОБРИЧ“, 2023 Г.

ОТНОСНО: Подкрепящо писмо към предложението на Инициативния комитет за номиниране на г-жа Константина Тодорова Петкова – бивша оперна певица, режисьор и педагог, да бъде удостоена с наградата „Почетен гражданин на град Добрич“ – 2023 на Община град Добрич.

УВАЖАЕМА КОМИСИЯ,

Като човек, който отдавна познава маестра Константина Петкова и редовно присъства на организирани от нея артистични събития в с. Пчеларова, аз подкрепям номинацията ѝ за почетен гражданин на гр. Добрич.

Предлагам на комисията текста, който прочетох при представяне на нейната книга „Това, което чух, видях и преживях“ в Регионална библиотека „Дора Габе“:

Уверена съм, че тук сме изкушени от многостранната личност на маестра Константина Петкова, за да изразим почит и признателност към безрезервната ѝ духовна отдаденост и висока художествена култура. Конкретният повод е представянето на книгата „Това, което чух, видях и преживях“, която е не само автобиография на мечти, стремежи и постижения, но и респектираща панорама на културния живот в Италия, Франция, САЩ, Швейцария и Австрия – ози непознат някога за българина свят, в който маестра Петкова се потапя благоговейно, водена от унаследения копнеж по красотата в битието, от любов към музиката и видовете изкуства. В този смисъл книгата не само илюстрира върховни културни прояви на талантиливи и гениални творци през вековете и втората половина на 20. век, но е и прецизно богат пътеводител за посещения на културни и археологични обекти в наше време, най-вече в Италия.

Достоинствата на книгата са видими. Разказва се честно, искрено и увлекателно за градове и личности, за концерти, музеи и паметници, за трудности и победи, за общуването със знаменити преподаватели в Консерваторията и Академията (висши музикални заведения в Италия). Споделена е значима и незабравяща се информация, която интригува читателите – те съпреживяват любознателността, инициативността и давинчианския порив към открития, оригиналност и самоусъвършенстване. Маестра Константина Петкова притежава отлична памет, дар слово и верен критерий за естетика и послания в изкуството. Цял живот музиката е неин стимул и съдба и тя ѝ служи по жречески вярно и вдъхновено.

След връщането в родното Пчеларово тя става председател на селското читалище и успешно разнообразява и обогатява неговата дейност на доброволни начала. Подарява и урежда художествена галерия с произведения на наши и чужди художници, организира множество курсове, кани изявени музиканти, хорове и гости от чужбина. Провежда впечатляващ фестивал с участие на изпълнители от Швейцария, Молдова и България. Потомка на будни и достойни българи, тя е инициатор, организатор и гостоприеман

домакин на множество културни прояви години наред в някогашното имение, сега цветен и пленяващ артистичен рай.

Тя е истински съвременен БУДИТЕЛ с богат житейски и професионален път.

Звучало е словото на поети и писатели, слушали сме очаровани изпълнения на талантиливи и виртуозни музиканти. В някогашния обор на дядо Петко се вълнувахме от театрални откъси, драматични диалози и монолози; редовно се подреждат художествени изложби.

В артистичната зала и на открито публиката идва като на празник заради любими творци, заради привилегията да се докосне до изкуството, което облагородява и извисява...

Маестра К. Петкова е благороден МЕНТОР и МЕЦЕНАТ, богат не в материален, а в душевен и духовен смисъл, великодушен покровител на таланти. Тя самата има завидни постижения в оперното пеене, режисиране, преподаване; има участие и в три филма (два в Италия и един в Америка). Ранният ѝ устрем към далечни, мечтани и магични хоризонти има своята разнопосочна реализация. Успешно превръща мечтите в реалност!

Тя е вдъхновен и вдъхновяващ пример за постоянство, воля и упорит труд в постигане на красота, която малцина намират с Божествена дарба, всеотдайност, любов и плам! И я раздават щедро...

Тя е сред нашите добруджански ПОСЛАНИЦИ на/за ДУХОВНОСТ!“

С уважение: Петрана Савова, литератор и просветен деец

19. юли 2023 г., гр. Добрич

Клуб НЕОБЯТНО СЪЗНАНИЕ

ДО ОБЩИНА ГРАД ДОБРИЧ,
КОМИСИЯ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ
„ПОЧЕТЕН ГРАЖДАНИН НА ГР. ДОБРИЧ“, 2023 г.

ОТНОСНО: Подкрепящо писмо към предложението на Инициативния комитет за номиниране на г-жа Константина Тодорова Петкова – бивша оперна певица, режисьор и педагог, да бъде удостоена с наградата „Почетен гражданин на град Добрич“ – 2023 на Община град Добрич.

УВАЖАЕМА КОМИСИЯ,

Ние членовете на Клуб по интереси „Необятно съзнание“ – Варна безрезервно и безусловно подкрепяме предложението на Инициативен комитет за удостояването с наградата „Почетен гражданин на град Добрич“ г-жа Константина Тодорова Петкова. Не еднократните срещи със самата нея и организираните прояви под нейния патронаж са запомнящи и впечатляващи. Нашето ползотворното сътрудничество продължава и до днес.

Единодушно считаме, че маестра Константина Петкова напълно заслужава тази престижна награда. С подкрепата си на инициативата, ние същевременно ѝ благодарим за професионалното и добро отношение към нашите търсения и стремления.

25.07. 2023 г.

Съпредседатели на Клуб „Необятно съзнание“:

инж. Светла Димитрова – проектант:

инж. Недялко Илиев – краевед: